

דואר אלקטרוני - daflavi@lavi.co.il

דף השבוע

שביעי של פסח - קדושים:

ספירה שבין פסח לשבועות

בתקופה שבין יציאת מצרים בפסח ועד למתן תורה בשבועות מלווה אותנו המצווה לספור את העומר 49 יום. במקורם ימי שמחה שהרי אנו מתכוננים למתן תורה. בפסח אנו מציינים את שחרור הצד הפיזי ובשבועות את הקבלה של הצד הרוחני של האומה. ב"ה ברבות הימים הוסיף לנו הקב"ה שני ימים מיוחדים מעין אלו, יום העצמאות ויום ירושלים. יום העצמאות כחג של חירות פיזית, השתחררנו מעול הגויים, ויום ירושלים כיום של קומת הקודש שנוספה לנו. מעין פסח ושבועות. רבש"ע במשך הדורות הוסיף לנו את ימי האבלות על תלמידיו של רבי עקיבא בימים אלו, מה הקשר? אולי ניתן לומר שהכנה המשמעותית למתן תורה היא להיות בבחינת "ויחן שם ישראל – כאיש אחד בלב אחד" ואמנם תלמידיו רבי עקיבא למדו הרבה תורה, אבל לא מילאו את התנאי הבסיסי לקבלת התורה: כבוד הדדי למרות חילוקי דעות וחילוקי גוונים. לא מסתבר שהם פגעו אחד בשני שהרי רבי עקיבא ציווה "ואהבת לרעך כמוך", אלא הם לא העריכו את דעתו של השני ולא כיבדו אותה.

נמצאנו למדים שההכנה הגדולה שלנו לקבלת התורה היא החיבור והכבוד בין האנשים, לא חייבים להסכים אבל חייבים לכבד או כדברי הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל: "חילוקי דעות אבל לא חילוקי לבבות". מתוך: גרעינים לשבת.

מעט לעט

ימי הפסח עוברים בשמחה ואפילו מזג האוויר משתף פעולה ומאפשר לחגוג בהנאה. חברים וחברות רבים עמלו וטרחו בימים שלפני החג ובימי החג, כדי שכולם יוכלו לחגוג בנחת ובשמחה.

תודה רבה לכל העוסקים במלאכה ולכל מי שארגן את צרכי החג בחומר וברוח!

בשבוע הבא תיתלה בבית הכנסת פרוכת חדשה – תרומת משפחת שלקובסקי. הפרוכת, עם אלמנטים של חגי אייר, הוכנה לזכרו של שמחה שלקובסקי ז"ל ולכבודה של פרידה שלקובסקי תבדל"א.

תודה לפרידה ולמשפחת שלקובסקי על התרומה הנאה!

השבוע נסלל על ידי המועצה קטע מכביש המערכת. הגשנו בקשה להמשך הפרויקט בקטעים נוספים ואנו מקווים שכך יקרה בהמשך השנה.

המשך חג שמח לכולם, וברכת תרבחו ותסעדו לאחינו יוצאי מרוקו!

חג שמח וכשר, שבת שלום

תמר

לקראת האסיפה:

האסיפה הקודמת

באסיפה שהתקיימה באמצעות זום ושודרה גם בערוץ לביא במוצש"ק פרשת תצוה, י"א אדר א', 12.02.2022:

1. נבחרו נציגים נוספים לצוות היגוי "אורחות חיים" ולצוותי העבודה שהוקמו במסגרת השלב הבא של הליך זה.

2. נערכו בחירות :

- א. לוועדת תרבות
 - ב. למרכז ועדת שיכון
 - ג. ליו"ר מנהלת חינוך
3. אושרה שותפות עם בית העמק לעיבוד מטעי לביא

האסיפה הקרובה

האסיפה הקרובה תתקיים אי"ה ביום שלישי כ"ה ניסן, 26.04.2022 בשעה 30: 20. יו"ר האסיפה- מאיר רובינשטיין.

יועלו לדיון הנושאים הבאים :

1. בחירות (מצגיגה חנה אוצטר) :
 - א. הנהלת עסקים
 - ב. למזכירות
 - ג. לוועדת שיכון
2. דוח סיכום תמחירי עסקים 2021
3. דיון חברות חרות ומתניה שוורץ
4. הודעות
5. שאילתות

שבח ילון

באסיפה שתתקיים ביום ג' כ"ה בניסן 26/4/22

נערוך בחירות לנבחרים ציבור להנהלות:

חברתית:3 נציגי ציבור

משה גולד
דנה גולדנברג
עירית גילה
אחיה עמירם
אפרת פרנק
מתן קליין
רועי שימרון

מזכירות : 4 נציגי ציבור

איציק אברבנאל
אשכנזי ליאת
מרדכי גילה
גלילה יעקובס
ציפי סטרשנוב
אייל רייס

עסקים : 5 נציגי ציבור

נעם בולביק
רמי גולדנברג
רון ליכטנפלד
אריאן פוקס
דוד קרס
אמיר רז
רוני רוזנצוויג
איתן שב
דני שטרן
שקד ששון

הצעות פרטיות יתקבלו בברכה עד ליום ראשון כ"ג ניסן 24/4

בברכה ו. מינויים

אלי אלידין , רפא גנות , אייל רייס, תמר שילוח , סמדר מטלון בירגר וחנה אוצטר

התרמת דם - השבוע ביום שלישי 26.4 נקיים התרמת דם בבית העם בין השעות 16:00-19:30

נשמח מאד בבואכם, ונשמח גם לפגוש פנים חדשות.

בנק הדם משווע למנות דם. בואו נעזור כמה שאפשר.

לידיעה - ימי ההמתנה לתרומת דם לנחשפים לקורונה קוצרו:

- למחלים/מחוסן ל-3 ימים מחשיפה בהצהרת אנטיגן ביתית שלילית שבוצעה 72 שעות לאחר החשיפה.
- למי שלא מחוסן בהצהרת אנטיגן ביתית שלילית לאחר 5 ימים מהחשיפה.
- למאומתים 7 ימים לאחר החלמה

בגיל 17-18 נדרש אישור הורים. מי שמעוניין להחתים את ההורים מראש, יכול להתקשר אלי ואשלח לכם את הטופס.

בברכה ובבריאות

אריאלה 0. briutlavi@gmail.com

הודעות

זהירות מצלמות מהירות

בעקבות ריבוי דוחות תנועה אני שב ומתריע:

- קיימת מצלמת מהירות במנהרות הכרמל. המהירות המותרת שם היא 80 קמ"ש.
- לבאים מעפולה קיימת מצלמת מהירות לפני הפניה לגזית. מצלמה זו מצלמת גם את המכוניות הנוסעות לכיוון הנגדי. המהירות המותרת בכביש זה היא 80 קמ"ש.
- כפי שכבר כתבתי בעבר אלה המעוניינים לנסוע מעל המהירות המותרת מתבקשים לפנות אלי כדי לקבל מפת כבישים ללא מצלמות מהירות.

חג שמח ושבת שלום

שבח ילון

לכל בית לביא תודה!

אחרי שקמנו מ"השבעה" על אמא שלנו, רוצים להודות לכל קהילת לביא שהיו איתנו בשבוע זה. כל המנחמים שבאו מקרוב ומרחוק, הדאגה לארוחות וכל היתר. על התפילות, והשיעורים במשך כל השבוע.

שמענו סיפורים וחוויות שנצברו במשך השנים עם אמא (וגם עם אבא),

חיממתם לנו את הלב!

זכינו שהורינו היו שותפים בהקמת הקיבוץ שלנו.

חג שמח מכל משפחת לוי, רוזנבלט וטאוב, שושי, עקיבא, מיכני, אלי ויודי.

ערב התייחדות יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה :

משפחות יקרות, השנה ניחד את ערב ההתייחדות לישירים לזכרם'.

משפחות הרוצות להקדיש שיר/ספור בערב זה ליקירם, מוזמנות לפנות אלינו.

כמו כן, חברים המעוניינים להנציח את זכר יקירם (אשר לא נמצאים ברשימת הנופלים) מוזמנים לפנות אלינו.

בשמחות, עידית רייס ורפא גנות

בס"ד. 16 אפריל 2022

מותו של השורד האחרון.

1945 בחודש מאי השמש שוב זרחה לשארית הפליטה או לפחות לחלקם. בתאריך 3.5.1945 הרשע בעולם בצורתו העכשווית נכנע לאומות העולם אשר קמו להגן על עצמן וכדרך אגב הביאו לסיום השמדת העם היהודי.

היום אנו עומדים בפתחו של העשור השמיני לסיום המלחמה ושואת יהדות אירופה, אותה המלחמה אשר הביאה כמעט להכחדת העם היהודי.

למען הסר ספק לא מדובר על מוות סר טעם של אזרחים "בלתי מעורבים" אשר נפגעים בכל פעם שמי מבעלי השררה והכוח מנסים לשנות את מפת ההשפעה בעולם.

מדובר על מלחמה אשר הצד התוקף הגרמני הנאצי נתן משקל שווה לתאווה הטריטוריאלית ולהשמדת העם היהודי. משקל שווה ואפילו משקל יתר ל"פתרון הסופי לבעיית היהודים בעולם".

גם כאשר הגרמנים ועוזריהם האוקראינים והפולנים הבינו כי הובסו במלחמה ורעם תותחי הצבא האדום נשמע במרחק, אפילו אז מכונת ההשמדה לא פסקה, רק כאשר חיילי בנות הברית עמדו בפתח מחנות המוות, פשוטו כמשמעו, הרצח פסק ונדמו הקטרים המושכים את קרונות המוות על גבי המסילות האין סופיות של אירופה.

עד היום בכדי לספר את מה שקרה שם נעזרנו בשורדים מאותה תקופה נוראה, הם סיפרו לנו בילדותינו על זוועות המלחמה וההשמדה ואנו חשבנו כי כך ינהג העולם תמיד, הם יספרו ואנו נפנים ונגבש את זהותנו לאור אסונם ואסוננו המשפחתי. הם סיפרו לנו על ליל הבדולח, ועל האקציות ברחוב, על הבריחה וההמלטות ועל החיים במחנות. הם סיפרו לנו על העבודה בזונדרקומנדו ועל מסעות אימה ברכבות ברחבי אירופה ללא מים ואוכל כאשר בעצירות הקרונות הושלכו החוצה המתים שלא שרדו את המסע בכדי לפנות מקום לקראת איסוף יהודים נוסף. היו מבניהם ששתקו אבל באופן מופלא קולם היה הכי חזק ונוקב, נוקב עד כדי כאב, להם ובעיקר לנו.

לדאבוננו הזמן עושה את שלו ואותם אנשים ששרדו את התופת הולכים ומתפוגגים מנוף חיינו, הם ממשיכים במסעם לשמים למפגש עם יקיריהם שנעלמו מהם באבחה לפני שבעים או שמונים שנה.

כיום מוטלת עלינו החובה להעביר את הזיכרון ואת הסיפור. את הסיפור הזה קשה לנו לספר כי הרי אנו "כלי שני" ואין לנו את כל אותם "העזרים" שהיו להורינו. את העצב בעיניים ואת השתיקה, את המספר על היד ואת המבטא הכבד. לנו יש רק סיפורים לספר, עלינו מוטלת החובה להעביר את לפיד הזיכרון "משדות הסיפור האישי" "לשדות הנרטיב הלאומי". לנו יש חובה ליצר את "הגדת פסח החדשה" שבסופה קמה מדינת ישראל. יש לאמץ את טכניקת הסיפור וההעברה הבין דורית על מנת לשמר את הזיכרון והסיפור, הרי מעבר להיסטוריה והמקומות אנו כעם ישראל חווינו "אדוות של השמדה" שהחלו עם גלות בית שני בשנת 70 לספירה ונסתיימו בשנת 1945 עם נפילת הצורר הנאצי.

אם חלילה לא נעביר את הסיפור, הוא עלול להעלם מעל דפי ההיסטוריה. לפעמים זה מעיק להיות "ההוא" שמעביר את הסיפור

שכולם כבר מכירים ומספרים בצורה זו או אחרת מדי שנה בשנה. לעיתים כבר לא מקובל לכעוס על הגרמנים או האוקראינים, (צחוק הגורל הוא שלאחרונים בכלל קמה עדנה בחודשים האחרונים והם מנסים לאמץ את אסוננו לצרכיהם ההישרדותיים מול אויביהם) אולם כפי שכתב הרב יונתן זקס ז"ל בפרושו להגדה של פסח על הצורך לספר את יציאת מצרים מדי שנה במשך 3000 שנה, **עצם הסיפור מביא בכל פעם נקודת מבט שונה, הסיפור אף פעם לא זהה והתובנות הנלמדות ממנו בכל שנה ושנה אחרות ולראיה יציאת מצרים לא משתכחת.**

קל מדי לשלוח את ילדינו לסיור סטנדרטי לתלמידי בית ספר בפולין ובזה להכריז כי אנו את שלנו קיימנו!. הסיור במחנות ההשמדה יהיה ללא אנשי העדות וללא יכולת לספר את הסיפור האמיתי שהתרחש שם עקב מגבלות החוק הפולני. חלילה לנו באם יהפכו מצעדי החיים והמשלחות לזהים לסיורי התיירים במחנות החינוך מחדש בקמבודיה ווייטנאם מתקופת הו צ'י מין { Dark tourism } שלא לומר טיול לאירופה הקלסית. אולי יש לאמץ את דרך העברת הסיפור כפי שהיא מתקיימת ביהדות ע"מ להמשיך את הסיפור לנצח נצחים. יש ללמוד ממגילת איכה ולאמץ המבנה הספרותי שלה על האיזון בין הקינות והעצב לבין סיפורי הזוועות הטמונים בין גווילי המגילה. לפעמים בקוראינו את המילים במגילת איכה אנו יכולים לחוש את "הפורנוגרפיה של המוות" כפי שעולה מתיאורי הרעב, הביזה, הרצח והאונס אבל מעל הכל את היציאה לגלות. אל לנו לשכוח כי כבר 2000 שנה אנו מספרים את סיפור החורבן ומעבירים בכך את הזיכרון ואת הכמיהה לשובו של עם ישראל לביתו ולמולדתו. יש להעצים את הנרטיב של "לא עוד" ולצקת אותו לתוך מערכת הערכים האזרחית ושל צה"ל בייתר שאת. אל לנו לעמוד חלילה מנגד ולראות בדעיכת סיפור שואת יהודי אירופה והפיכתו לעוד סיפור על עולם אכזר ועל אנשים שנצלו בדרך נס. סיפורינו לא זהה לרצח העם שהתקיים בקונגו, רואנדה וסרביה, סיפורינו אינו דומה כלל למלחמה באוקראינה. אם נדמה את עצמנו "לכל העמים" יש חשש כי סיפורינו הזה יעלם חלילה בחשאי בין דפי ההיסטוריה. "ומי יודע אם לעת קצאת הגעת למלכות...". – מגילת אסתר

הנדר - אברהם שלונסקי

עַל דַּעַת עֵינֵי שְׂרָאוֹ אֶת הַשְּׂכּוֹל וְעִמָּסוֹ זַעֲקוֹת עַל לְבֵי הַשְּׂחֹחַ.

עַל דַּעַת רַחֲמֵי שְׁהוֹרוֹנֵי לְמַחַל עַד בָּאוּ יָמִים שְׂאִימוֹ מִלְּסַלַח.

וְנִדְרָתִי הַנִּדְרִי: לְזִכֹּר אֶת הַכֹּל לְזִכֹּר - וְדַבֵּר לֹא לְשִׁכַח.

דַּבֵּר לֹא לְשִׁכַח - עַד דוֹר עֲשִׂירֵי עַד שֶׁךְ עֲלֵבוֹנֵי עַד כָּלֵם עַד כָּלֵהם

עַדֵי עַד שִׁיכְלוּ כָּל שְׂבָטֵי מוֹסְרֵי.

קוֹנֵם אִם לְדִיקָה יַעֲבֹד לֵיל הַזֶּעֶם קוֹנֵם אִם לְבִקֵּר אַחֲזֹר לְסוֹרֵי

וּמֵאוֹם לֹא אֶלְמֵד גַּם הַפְּעַם

משה גולד